

Fremgangsmaaden været. Nu vilde det have været i høj Grad interessant at høre fra den ærede Ordfører, om man ved, hvilken Linie man vil vælge mellem Viborg og Herning — ikke at tale om Linien mellem Langaa og Silkeborg — thi der kan være stort Spillerum der, og jeg tror, at Stemningen paa den paagældende Egn har været meget delt med Hensyn til, hvilken Linie man skulde vælge, enten langt Vest paa eller langt Øst paa. Hvad er Meningen, hvad er Hensigten fra Udvalgets Side, og hvad kan man i saa Henseende vente sig? Det er nu lagt udelukkende i Ministerens Haand, uden at der foreligger noget som helst, hvorpaa den Beslutning, vi nu skulle tage i Dag, kan hvile. Det er det, vi forstaa ved Planer og Overslag, og ikke det, som den ærede Ordfører sigtede til, at han har nogle Tal, hentede fra Ministeriet, med nogle kun ganske kalkulerede Summer. Jeg skal kun understrege den Udtalelse, den Erklæring fra den ærede Ordfører, som jo for øvrigt ikke er ny fra hans Side, at han ikke venter sig nogen Skattereform gennemført under en Højre-regering.

Ordføreren (Krabbe): Ja, hvad Glæde det ærede Medlem har af at understrege det, ved jeg ikke, men mig gør han ikke nogen Sorg derved. Jeg tror, at det er det naturlige, at en Regering, der skal regere dette Land, skal regere det med en Majoritet i dette Kammer. Det er saadan Verdens Gang, at en Regering, der vil regere det anderledes, ikke magter at løse en stor Opgave. Den magter nok i et heldigt Tilfælde at gennemføre en Jærnbanelov eller saadant noget; men at den skulde magte at gennemføre en stor Opgave som en Skattereform, det tror jeg ikke. Jeg har ikke været nogen Hindring derfor for min Ringheds Vedkommende og skal aldrig være nogen Hindring derfor, men jeg tror intet Øjeblik paa, at det bliver gjort. Hvad for øvrigt det ærede Medlems Modbemærkninger angaar, bekræfter det ærede Medlem egentlig det, som jeg sagde, naar man tager Hensyn til, hvad det var, jeg imødegik. Jeg imødegik den overdrevne Udtalelse af det ærede Medlem, at Baneforslagene vare gjorte uden noget som helst Overslag og Planer. Det var det, det ærede Medlem sagde, og denne Overdrivelse vilde jeg imødegaa. Der foreligger ganske vist ikke saadanne detaillerede Planer, som der i adskillige Tilfælde har foreligget. Der foreligger heller ikke saa nøjagtige Overslag, som der mange Gange har foreligget, men

der foreligger baade Overslag, nemlig i Kalkul, og der foreligger Planer, nemlig med Hensyn til Liniernes Hovedretning; det er man i andre Tilfælde gaaet efter, og det er saaledes aldeles ikke noget ekstraordinært, at man gør det i dette Tilfælde. Og hvad særlig det angaar, at det ærede Medlem siger: Ja, men der er ikke andet end Endepunkter, Regeringen skal have den uhyre Myndighed til at fastsætté alt det mellemliggende, ser det ærede Medlem da ikke, at med Hensyn til den mest bearbejdede Baneplan, nemlig Holstebro—Herning, er det lige saadan. Der ligger detaillerede Planer og fuldstændige Overslag, men der er stor Uenighed om, hvor Banen skal gaa i Mellemrummet mellem Endepunkterne. Det er aldeles sikkert. Vi i Folketingsudvalget vidste det, vi i Fællesudvalget vidste det, vi have ikke villet tage noget Standpunkt der, men vi have villet gennemføre denne Lov og saa for Resten blive i den Skure, som man ved Jærnbanelove sædvanlig har fulgt, nemlig, at Hovedpunkterne, Endepunkterne, fastsættes ved Lov, og Resten bliver dels begrænset ved den Bevilling, der er given dertil, og dels ved de Forhandlinger, der føres mellem Ministeriet, der skal udføre den, og de Kommuner, der ere interesserede i den. Heri er ikke saadan noget fænomenalt. Men saa sagde det ærede Medlem, at her foreligger nogle Tal fra Ministeriet, men der foreligger ikke det, vi kalde Overslag. Men det er jo egentlig talt et Lommeprincip dette; for i det ene Tilfælde forlanger man et meget detailleret Forslag, og i det andet Tilfælde, naar det ikke er bekvemt, gaar man ganske bort derfra. Jeg ser ikke, at der i den Henseende er nogen Væsenforskel mellem den private Bane, som Staten skal give et betydeligt Tilskud til, og den Statsbane, den skal bekoste. Begge repræsentere en stor Udgiftspost for Staten, og har det ærede Medlem givet sin Medvirkning til Loven af 1894, der tager Baner i den Grad ukogte, som de vare det der, saa kan det ærede Medlems Samvittighed virkelig ikke tage nogen Skade ved dissé Baner, som ere ganske anderledes forberedte.

Bojsen: Der er en væsentlig Forskel mellem Statsbaner og Privatbaner, der er saa indlysende, at jeg ikke behøver at gentage det. Jeg vil kun til den ærede Ordfører sige det, at hans Forsøg paa endogsaa at forsvare den Praksis, man nu slaar ind paa ved at foretage saadanne Foranstaltninger uden ordentlige Planer og